Zahej je želel videti Jezusa

Mirenski Grad 2019 duhovne vaje za prostovoljce

I. Tudi jaz želim videti Jezusa

Jezus in Zahej

Prišel je v Jeriho in šel skozi mesto. Tam je bil mož, Zahej po imenu. Bil je višji cestninar in bogat človek. Poskušal je videti, kdo je Jezus, pa ni mogel zaradi množice, ker je bil majhne postave. Stekel je naprej in splezal na divjo smokvo, da bi ga videl, kajti moral bi iti tam mimo. Ko je Jezus prišel na tisti kraj, je pogledal gor in mu rekel: »Zahej, hitro splezaj dol, danes moram namreč ostati v tvoji hiši.« In takoj je splezal dol in ga z veseljem sprejel. Ko so to videli, so vsi godrnjali in govorili: »Ustavil se je pri grešnem človeku!« Zahej pa je vstal in rekel Gospodu: »Gospod, glej, polovico svojega premoženja dam ubogim, in če sem koga v čem prevaral, mu povrnem četverno.« Jezus pa mu je rekel: »Danes je v to hišo prišlo odrešenje, ker je tudi on Abrahamov sin. Sin človekov je namreč prišel iskat in rešit, kar je izgubljeno.« Lk 19,1-10

Zahej želi videti Jezusa

Moj pogled se je ustavil pri trditvi, **da je Zahej želel videti Jezusa**. Tudi jaz bi rad videl Jezusa. Ali ga vidim ali hodim mimo njega? **Sprašujem se, kaj je potrebno, da bi Jezusa lahko videli?**

Pa se vrnimo nazaj k Zaheju. **Za tisti čas želja videti Jezusa ni bila nenavadna.** Množice so hitele k Jezusu, da bi ga videle. Ljudje so se ga hoteli dotakniti, z njim spregovoriti, se srečati. Še Herod je hotel videti Jezusa in je upal, da bo pred njim naredil kako znamenje. Jezusa so videli tudi farizeji, pismouki, Juda Iškarijot je bil celo njegov učenec. Vsi ti so ga videli, vendar ga niso srečali in življenje se jim ni spremenilo. **Kaj je potrebno, da bi Jezusa resnično videli in ga v globini srečali, da bi se nas dotaknil?**

Ves dogodek razkriva ozadje Zahejeve želje. Ko se Jezus odloči, da bo obedoval pri njem, Zahej pove, kakšen je njegov namen: »*Gospod, glej, polovico svojega premoženja dam ubogim, in če sem koga v čem prevaral, mu povrnem četverno.«* **Zaheja očitno žene želja, da bi svoje življenje spremenil.** Hotel je zaživeti drugače. **Naveličan je življenja zase, rad bi zaživel za druge.**

Torej ga žene k Jezusu želja, da bi življenje spremenil, in v sebi že sluti, kje je sprememba. V tem, da bo zaživel za druge.

Tu stopi pred moje oči odlomek, v katerem je prav tako beseda videti. Odlomek o sodbi pravi takole: *Tedaj bodo tudi ti odgovorili: ›**Gospod, kdaj smo te videli** lačnega ali žejnega ali tujca ali nagega ali bolnega ali v ječi in ti nismo postregli?‹ (Mt 25,44).* **Videti Jezusa je mogoče le, če vidimo lačnega, žejnega, tujca, nagega, bolnega, v ječi, skratka človeka, ki potrebuje našo pomoč.** Hoteti videti drugega, mu pomagati, je prvo, kar nam omogoča pravo srečanje z Jezusom, ki nas tudi spreminja.

Zahejeva pot do Jezusa pa govori še o dveh stvareh, ki sta najbrž pogoj, za srečanje z Jezusom, pogoj, da bi ga resnično videl. Prvo, je Zahejeva **svoboda**, v priznavanju svojega stanja, ne glede na to, **kaj pravijo drugi.** Cestninar se ne meni za množico. Spoznava, da je premajhen, da bi lahko videl čez množico, zato svobodno teče naprej, spleza na smokvo in čaka, da bo videl Jezusa. **Ni ga sram svoje postave, ni ga sram svojih hrepenenj.** Svoboden je v tem, kar je. Svoboden je tudi v odnosu do svojega **premoženja**. Pravzaprav je že spoznal, da mu premoženje prav nič ne pomeni. Polovico je pripravljen dati ubogim. Ni ga sram priznati svoj **greh**. Če se bo kdo pritožil, bo vse četverno povrnil. **Svoboden človek, lahko sreča Odrešenika.**

Drugo, kar razveseljuje človeka ob pogledu na Zaheja je njegova **otroška iskrenost glede sebe in drugih**. Je neposreden, svoje stanje ubesedi brez olepševanja. **Jezus ceni iskrenost** in da vedeti tudi tistim, ki se zgražajo nad njim, da je Božje kraljestvo za takšne, ki Boga iskreno iščejo.

Dragi bratje in sestre, **če hočemo videti Jezusa, moramo videti najprej bližnjega v njegovih potrebah.** Dokler je naše vodilo ugodje, mir, početi kar nam paše, nas nič ne bo pripeljalo k Jezusu. Naj molimo ali dajemo, če to delamo iz želje po ugodju in za ljubi mir, Jezusa ne bomo srečali. **Jezusa je mogoče videti le, če stopimo iz sebe,** začnemo iskreno skrbeti za druge, začnemo ljubiti. **To nas bo pripeljalo do svobode.** Ni namreč mogoče delati dobro, če se oziramo na to, kaj bodo rekli drugi. Zavzetost za druge, nas bo pripeljala tudi **do iskrenosti**. Ni mogoče pomagati človeku, če nismo sposobni iskrene besede, saj podpiramo le zlaganost.

Prepričan sem, da je v nas želja po tem, da bi srečali Boga, ga resnično videli. Bog nas čaka skrit v tistih, ki potrebujejo našo pomoč. Tam ga bomo srečali, se osvobajali lastne pomembnosti in ugodja. Prav ti nas bodo učili tudi iskrenosti. **Naj nam Bog pomaga, da bi ga bili sposobni srečati.**

V tokratnih duhovnih vajah se želim ustaviti pri vprašanju, ali res želiš videti Jezusa. Biti kristjan, najbrž pomeni biti to, kar je bil Zahej. Pomeni, želeti videti Jezusa. Upam, da smo tukaj, ker si tega resnično želimo. Najprej pa si vsekakor moramo priznati, kaj so naše želje, ali so želje po srečanju z Jezusom realne, ali ne? Če niso, bo težko nadaljevati naša nadaljnja razmišljanja? Vprašajmo se, kaj bi nam pomenilo, če ga vidimo, kaj s tem pridobimo? Kaj to pomeni za naše življenje?

Če želimo videti Jezusa, se pred nami odpirata dve temeljni vprašanji: kdo je Jezus in kako ga je mogoče videti. Najprej se ustavimo pri prvem vprašanju. Kaj nam ostaja ob vsej verski vzgoji in ob svojem razmišljanju ob evangelijih. Kdo je Jezus in kdo je On zate? Potem pa se ustavimo ob vprašanju, kako ga je mogoče videti. Mislim, da vsaka stvar zahteva svoj pogled, pripravo na gledanje. Če hočemo videti dale, potrebujemo daljnogled, če hočemo videti mikroorganizme in sestavo stvari, potrebujemo mikroskop. Prav tako je vprašanje, ali je mogoče videti v gozdu ptice, če se na to ne pripravim; nabirati šparglje, če nisem izredno pozoren nanje. Na vse se je potrebno pripraviti in sicer na vsako stvar, na poseben način.

Razmišljanje:

1. *Ali si želiš videti Jezusa?*
2. *Kdo je Jezus in kdo je On zate?*
3. *Kako ga je mogoče videti? Kaj moraš narediti, da bi ga lahko videl?*

II. Budnost v vsakdanjem življenju

Nihče ne ve ne dneva ne ure

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Kakršni so bili namreč Noetovi dnevi, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega. Kakor so namreč v tistih dneh pred potopom jedli in pili, se ženili in se možile do dne, ko je šel Noe v ladjo, in niso spoznali, dokler ni prišel potop in vseh odnesel, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega. Takrat bosta dva na polju: eden bo sprejet, drugi puščen. Dve bosta mleli na kamnu: ena bo sprejeta, druga puščena. Bodite torej budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod! Vedite pa, da bi bil hišni gospodar buden, če bi vedel, ob kateri straži pride tat, in ne bi pustil vlomiti v svojo hišo. Zato bodite tudi vi pripravljeni, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov.« Mt 24,37-44

Bodite torej budni

Jezus nam govori o koncu, ko bo prišel ter kot gospodar ločil dobro od slabega, oz. kot pravi v drugi priliki ovce od kozlov, … Brez vsakega hrupa bo pregledal, kaj je dobro in kaj slabo. Niti vedeli ne bomo, da gre za izbiro, pravi. **Preprosto bo eden sprejet in drugi puščen.** Kruto, nič posebnega, nobenega znamenja, samo izbira med tistimi, ki so se na Gospodov prihod pripravili in tistimi, ki nanj niso bili pripravljeni.

Kako naj se pripravljamo? »Bodite budni!«, pravi Jezus. Tudi glede tega ne komplicira. Bodite budni, to vam zadošča! Kaj pomeni *biti buden*, sem se vprašal. Kdaj sem buden? **Kdaj je človek danes buden?** Prvo, kar mi je prišlo na misel je:

- V avtomobilu sem buden, ko vozim v koloni, ko je gneča po mestu, **da ne bo nesreče.**
- Pozoren sem, kje je radarska kontrola, kje stojijo policaji, **da ne bo kazni**.

- Budni smo, ko iščemo pravo pot in razmišljamo, **kako priti do cilja**.
- Budni smo bili kot otroci, če smo hoteli **kaj prepisat** in smo pozorno opazovali, kam gleda učiteljica.
- Budni smo v gozdu, če **iščemo gobe**.
- Budni smo bili na štartu, preden smo tekli, **da bi štartali čim boljše**.

Kaj lahko ob tem pogledu na budnost spoznavam? Kdaj oz. zakaj sem dejansko buden? Lahko bi izpostavil troje. Če sem buden, je to zato, ker imam **jasen cilj**: nekam priti, se nečemu izogniti, nekaj doseči, nekaj najti. Budnost me žene tudi k temu, da sem **pozoren na znamenja in ovire.** Če hočem biti buden, moram **znati umolkniti in poslušati.**

Jezus nas vabi k budnosti. **Kje pa so ovire?** Danes vidim nekaj hudih ovir za budnost. Najprej, opažam tako pri otrocih kot pri odraslih, **da ni prave sposobnosti za poslušanje**. Temelj budnosti, je sposobnost slišati, poslušati, dojeti, videti, kaj drugi sporoča … Če gledam otroke in vzgojo otrok, je danes **poplava hrupa**. Otroci ves čas nekaj čebljajo, sploh jih nihče oz. nič ne umiri. Kako malo je vzgoje k molku in poslušanju. Kot da morajo oni vse povedati, odrasli pa naj poslušamo. Nemogoče je, da bi tako vzgojili otroka, ki bo sposoben budnosti. **Budnost se začne s poslušanjem!**

Seveda otroci odražajo le kaos, ki vlada v odnosih med odraslimi. **Nihče ne posluša,** nihče ni pozoren, kaj drugi reče, kaj šele, da bi razumel, kaj je mislil, kaj se mu dogaja. Vsi bi govorili, nihče ne bi poslušal. **Še več, niti govorili ne bi,** vsak je v svojem svetu in si misli svoje. Kje je prostor za budnost? Izklopljenost, odsotnost vsega, odsotnost razuma, odsotnost odločanja za kar koli. **Le golo lebdenje v ugodju in fantazijah.**

Če povzamem, bi lahko rekel, da je prvo, **kar moramo doseči v tem adventnem času**: Ustvariti prostor v sebi, da bi mogli slišati. **Tj. umolkniti in poslušati!** Drugo pa je: **Imeti moramo cilj.** A ni zadosti, da cilje imamo, **usklajeni morajo biti z božjimi.** Bog želi, da bi imeli za cilj: **videti Njega in videti bližnjega.** Naj bo to preprost cilj tega adventa. Biti buden, pomeni, da sem na ta cilj zelo zavzeto naravnan, da ga imam intenzivno v glavi. Mislim nanj, ga iščem, mu skušam ves čas slediti. Kakor bi streljal z lokom. Lokostrelec gleda na cilj in ga skuša zadeti. **Biti buden, pomeni imeti misel, ki skuša doseči cilj, si predstavljate?!**

»Bodite torej budni!«, je preprosto povabilo, **naj zapustimo svoj svet v glavi, da bi srečali bližnjega in Boga.** Sledimo jasnemu cilju: **videti bližnjega in videti Boga. Učimo se umolkniti in poslušati.** Če bomo v letošnjem adventu dosegli to, bo že veliko. Bog nam bo vsekakor bližji.

Razmišljanje:

Da bi videli Jezusa, moramo biti torej budni. To pomeni:

- *slediti jasnemu cilju,*
- *prizadevati si, da bi videli bližnjega in Boga,*
- *učiti se umolkniti in poslušati.*

Premislimo, kakšni so naši cilji in kako je z našo sposobnostjo umolkniti in poslušat.

1. *Kaj so cilji v tvojem življenju?*
2. *Kateri cilji te vodijo k Jezusu in kateri proč od njega?*
3. *Kaj moraš spremeniti, da bi lahko videl Jezusa?*
4. *Kako znaš v pogovorih umolkniti in poslušati? Kdaj ti to ne uspe in kdaj ti uspe?*
5. *Kaj moraš spremeniti, da bi bil bolj odprt za bližnjega in za Boga?*

III. Sposobnost za srečanje z bližnjim in Bogom

Napoved Jezusovega rojstva

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgôdi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje. Lk 1,26-38

Vznemirila se je in premišljevala

Božja beseda pretekle nedelje nas je povabila k budnosti. Gotovo je vzor budnosti **prav Marija, ki je prva v polnosti prisluhnila Božji besedi** in jo v odprtosti za Božjo milost sprejela v svoje življenje. V njej in po njej je Božja beseda rasla in se naselila med nami. V srečanju med angelom in Marijo, med Bogom in njo kot predstavnico človeštva, lahko opazujemo, **kaj vse je potrebno, da bi mogli biti budni.** Najprej ne pozabimo, kar smo razmišljali že preteklo nedeljo. Da bi bili budni je potrebna jasna misel, **naravnana na cilj: hoteti slišati Boga in slišati bližnjega**. Drugo pa: **umolkniti in prisluhniti**. V tem smislu je Marija popolna 'Gospodova služabnica'. Njen cilj je jasen: izpolniti hoče Božjo voljo. Njena drža: pozorna poslušnost, da bi naredila stvari prav in dobro.

Današnji evangelij pa nam ponuja dodatna pojasnila glede budnosti. **Kaj še lahko spoznamo v srečanju med angelom in Marijo?** Zanimivo mi je, da je zelo jasno poudarjeno, da se je **Marija prestrašila**. Strah vsi poznamo. Tudi različna druga čustva se nam v tem ali onem odnosu, v tem ali onem položaju prebudijo. **Marijin odziv** na svoje doživljanje je, zaradi budnosti, zaradi jasne naravnanosti na cilj in temeljne drže tj. poslušnosti, zelo preprost: **Začne premišljevati.** Ustavi se, ne prepusti se čustvovanju. Ve, da jo je strah, a v strahu ne izgublja razuma. Začne premišljevati in pozorno prisluhne angelu.

Angel ne obide Marijinega strahu, ampak jo spodbudi: *»Ne boj se, Marija!«*, pravi. Potem ji razloži, kaj se bo zgodilo. **Marija stopi v dialog z angelom in jasno izrazi svoj dvom**, svojo negotovost oz. svoje omejeno razumevanje, zato vpraša: *»Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?«* Če se najprej poslovi od svojih občutkov, se je takoj pripravljena odpovedati tudi svojim omejenim predstavam, vendar hoče stvari razumeti. Tako stopa kot odgovorna, zrela oseba v odnos z bližnjim, angelom, Bogom.

Angel ji jasno razloži, kaj se bo zgodilo. Najprej ji pove, kako, **potem pa ji da primer**, s katerim utemelji, zakaj je njegova utemeljitev razumna in trdna. Kakor je Bog pri teti Elizabeti posegal po nadnaravni poti, tako posega tudi pri njej. Kakor je Bogu vse mogoče pri ostareli, tako je vse mogoče pri zaročenki! Primera je jasna. Marija bi lahko rekla, tako kot se dogaja pogosto nam: Pri meni je drugače. Pri Elizabeti ne gre za isto … in bi trmarila s svojim prav. **A Marija vzame primero za res, angelu zaupa.** Reče si: Saj je logično, kar govori. Zato brez pomišljanja odgovori angelu: *»Glej, Gospodova služabnica sem, zgôdi se mi po tvoji besedi!«*

Marijin praznik nam danes torej daje oporo v budnosti tega adventnega časa. Ob njenem pogovoru z angelom, ob njeni drži do nečesa, kar ne razume, se lahko **učimo resničnega dialoga, ki bo rodoviten za vse.** Povabilo k budnosti je torej danes še več kot naravnanost na cilj in pripravljenost za poslušanje. Je povabilo da:

- **svoja čustvena stanja**, ki se nam v odnosih porajajo in nas pogosto ohromijo, **presegamo s treznim razmišljanjem**. Prav je, da vzamemo za res, to kar čutimo. A premišljevanje mora prevzeti nadzor nad doživljanjem.

- kakor Marija, **izražamo svojo negotovost in stopimo z bližnjim v resen dialog**. In kot drugi smo vedno poklicani, da svoja stališča tudi utemeljimo.
- **ob drugih primerih pojasnjujemo svoja stališča ali pa ob primerih razumemo svoj položaj.** Neodgovorno je, če se ob primerih ničesar ne naučimo, ker si domišljamo, da smo tako enkratni, da nič ni primerljivo našemu položaju. Če Mariji ni pod čast primera z Elizabeto, tudi nam ne sme biti pod čast nobena jasna primerjava.

Prepričan sem, da bo takšna budnost v adventnem času zelo koristna za našo osebno rast in za rast naših občestev. Naj nam bo pri tem v pomoč priprošnja Brezmadežne.

Razmišljanje:

1. *Premisli, koliko in kako svoja čustva presegaš s treznim razmišljanjem?*
2. *Kako s svojo negotovostjo in težavami vstopaš v dialog z bližnjim?*
3. *Kako svoje življenje primerjaš z drugimi? Ali se ob drugih kaj naučiš ali se zdiš tako enkraten, da nič ne velja zate?*

OKVIRNI URNIK DUHOVNIH VAJ	
PETEK	
18.30	VEČERJA
19.15 - 20.00	POMIVANJE, POSPRAVLJANJE, PROSTO
20.00	SPOZNAVANJE
20.30	PREDSTAVITEV OTROŠKEGA PROGRAMA PREDSTAVITEV PROGRAMA ZA PROSTOVOLJCE
cca 20.45	TEMA
21.30	MOLITEV z OTROKI V MLADINSKIH
cca 22.00	ČAS ZA POČITEK
SOBOTA	
7.00	MAŠA
7.30	ZAJTRK
8.15 – 8.45	POMIVANJE, POSPRAVLJANJE, PROSTO
8.45 – 12.15	TEMA
12.15	MOLITEV Z OTROKI V MLADINSKIH PROSTORIH
12.30	KOSILO
13.15 - 15.00	POMIVANJE, POSPRAVLJANJE, PROSTO
cca 15.00	MALICA
15.30 –18.15	TEMA
18.15	MOLITEV Z OTROKI V MLADINSKIH PROSTORIH
18.30	VEČERJA
19.15 - 20.00	POMIVANJE, POSPRAVLJANJE, PROSTO
20.00	DRUŽABNI VEČER – IZBIRAMO NOVO GESLO
22.00	ČAS ZA POČITEK
NEDELJA	
7.40	HVALNICE
8.00	ZAJTRK
8.30 – 9.00	POMIVANJE, POSPRAVLJANJE, PROSTO
9.00 – 11.30	TEMA DUHOVNIH VAJ
11.30	MAŠA
12.30	KOSILO
13.15 - 14.00	POMIVANJE, POSPRAVLJANJE, PROSTO
15.00	PRAZNOVANJE KOLEDARJEV